

πρότασις εἰς αὐτὸν ἀνὰ αὐτὸν παρακαλῆι στερεῖται τοῦ ὑποκειμένου καὶ ἀναγκάζει νὰ ζητήσωμεν αὐτὸ ἐν τῷ γάσματος. Νομίζω ὅτι ὀρθότερον συμπληροῦται ὁ στίχος διὰ τῶν ἐξῆς καὶ ἰδία [παρὰ τῷ δεομένῳ] χρείας παρεχόμενος, εἰς αὐτὸν ἀνὰ αὐτὸν παρακαλῆι] (ὁ δεόμενος) (1). Ἡ φράσις χρείας παρέχεται τινὶ καὶ ἀνεῖν τινὸς ἐπιθέτου εὐρίσκεται πλειστάκις ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς μάλιστα τούτων τῶν χρόνων, τῶν μακεδονικῶν. Ἰδ. C. I. A. II, 312, στ. 15 καὶ 22. 317, στ. 16. 318, στ. 4. κ. ἄ. πλλχ.

Ἐπειδὴ δ' ἐνταῦθα γίνεται λόγος περὶ συμπληρώσεως ἐπιγραφῶν ἐξ Ἑλευσίνος, δὲν εἶνε ἴσως ἄτοπον νὰ συμπληρώσωμεν καὶ ἄλλης τινὸς ἑνα στίχον καταλειφθέντα μὲν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου κολοβόν, παρ' οὐδενὸς δὲ ἄλλου συμπληρωθέντα ἐν ταύτῃ τῇ ἐφημερίδι, ἃν καὶ ἔμαθον ὅτι καὶ ἄλλοι διείδον ὀρθῶς τὸ ἐλλεῖπον. Ἐν σελ. 70-74 τοῦ 1884 ἐξε-

δόθη ψήφισμα ὑπὲρ τινος Δαμασίου Διονυσίου Θηβαίου, τοῦ ὑποίου τὸ ἐπιτήδευμα εἶνε πρόδηλον ἐκ τῶν στίχ. 6 καὶ 12—ἦτο χοροδιδάσκαλος—τὰ μὲν ἄλλα πάνυ ὀρθῶς· ὁ δὲ στ. 11 καταλείφθη ἀτελὴς διὰ τὸ δυσανάγνωστον τῶν τελευταίων αὐτοῦ γραμμάτων. Καὶ πρὶν ἰδῆ τις τὸν λίθον, δύναται ἀσφαλῶς ἐκ τῶν συμπαρόντων, ὡς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ γραμματικοί, νὰ εἰκάσῃ τὸ ἀληθές, συμπληρῶν ὡς ἐξῆς: παρασκευάσας τοῖς αὐτοῦ [τέλεσι] χοροῦς δύο, ὁ ἐ. ἰδίῳ αὐτοῦ ἀναλώμασι. Πρὸς Δημοσθ. κ. Φιλίπ. Β', § 30. « Χερσόνησον δὲ τοῖς αὐτοῦ τέλεσι διορύξει », Θουκ. Δ', 60, 2 « κακῶς τε ἡμᾶς αὐτοῦ ποιούντων τέλεσι τοῖς οἰκείοις », ἑ', 16, 3 « τοῖς ἰδίῳις τέλεσι ».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Ἰανουαρίου 1885.

I. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚ ΔΕΛΦΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ.

(Ἐφ. Ἀρχ. 1883, σελ. 161.)

Δὲν εἶναι περιττόν, νομίζω, νὰ δημοσιεύσω ἐν-

ταῦθα, πῶς φαίνονται μοι συμπληρωτέοι οἱ πρῶτοι στίχοι τῆς περὶ τῶν χειμερινῶν Σωτηρίων ἐπιγραφῆς, ἐπειδὴ τὸ ἀντίγραφόν μου περιέχει γράμματα τινὰ, ἃ δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ἐνταῦθα πρῶτῃ δημοσιευθέντι.

..... πρεσβε]ντῶν ἐξαποσταλέντων[.....
ποτὶ τὸ κ]οινδ[ν τῶν τεχνι-
τῶν τῶν ἐξ Ἰσθμοῦ καὶ Ν]εμέας Πολίτα τοῦ Ἀσάνδρου, Νικαρέτου
τοῦ Ἀν[τιχάρους, ο]ν τοῦ Πολεμά[ρχου ἐπὶ
τῶν ἐπαγγελίαν τῶν χ]ειμερινῶν Σωτηρίων, ὥστε καταγωνίζασθαι
τῶι θε[ῶι ε]πιετη[ν] συ
..... τοῖς π]αρακαλειμένοις καὶ ἐξάπείστελαν τοὺς ἀγωνι-
ζομέ[νους τῶι θε]ῶι δωρεάν κτλ.

Πρὸ τοῦ ποτὶ ἐν τῷ Α' στίχῳ δύναται τις νὰ γράψῃ εἰς Θήβας, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν τεχνιτῶν τῶν ἐκ Θηβῶν διδάσκει, ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τοῦ ἐν Θήβαις συντελοῦντος θιάσου (Bull. de corr.

(1) Ἐμὰς παρὰ τοῦ κ. Μυλωνᾶ ὅτι ὁ κ. Εὐστρατιάδης προτείνει τὴν συμπλήρωσιν [ἐκαστῶι τῶν Ἑλευσινίων]. Ἰσως αὐτὸς εὔρε τὸ ὀρθότερον.

hell. IV, σελ. 335), κατ' ἐλάχιστον πολλῶ μᾶλλον περὶ τούτου, ἢ περὶ ἄλλου τινὸς ἐκ τῶν μέχρι νῦν γνωστῶν (πρὸς Foucart, Revue Arch. 1870-71, σελ. 107=Le Bas II, 116 a, καὶ Εὐστρατιάδην, Ἀρχ. Ἐφημερ. II περ., ἀρ. 443).

Ἀν[τιχάρους] ἔγραψα ἐν τῷ Β' στίχῳ, διότι Νικαρέτος τις ὁ Ἀντιχάρους ἦτο σύγχρονος Πολίτα

τοῦ Ἀσάνδρου (Wescher et Foucart, ἀρ. 32 καὶ 33), ὃς πολλάκις ἀπαντᾷ ἐν ταῖς πολυαρίθμοις Δελφικαῖς ἐπιγραφαῖς τοῦ μὲν ὡς μάρτυς, τοῦ δὲ ὡς βεβαιωτὴρ ἢ ὡς γραμματεὺς (ὄρα Wescher et Foucart, 231, 424, 444, Rangabé, Ant. Hel. 911, 922, 923, Haussoullier, Bullet. de corr. hell. V, ἀρ. 37) καὶ ἄλλ.), καὶ πιθανόν μοι φαίνεται, νὰ ᾔηται ὁ αὐτός, τὸν ὁποῖον ἀναφέρει καὶ ἡ ἐν λόγῳ ἐπιγραφή. Δύναται οὕτως ν' ἀναχθῇ ἡ ἐπιγραφή εἰς μέσον τὸν Β^{ον} π. Χ. αἰῶνα ἢ εἰς τὸ ἕτερον αὐτοῦ ἡμῖς· ὁ Πολίτας γὰρ ἐκεῖνος ἔζη κατὰ τοὺς χρόνους τῶν ιερῶν Ἀμύντα καὶ Ἀνδρονίκου, Ἀνδρονίκου καὶ Πραξία, Ἀρχωνος καὶ Ἀθάμβου (Α. Mommsen, Philologus, τόμ. XXIV, σελ. 8).

Τὸ μνημονευθὲν ἐν τῇ Ἐφημερίδι ταύτῃ (1883, σελ. 164) τιμητικὸν ψήφισμα ἐξεδόθη ἐν ῥωσικῷ «Περιοδικῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας» (ἔτος 1884, XI, σελ. 38).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1884.

Α. ΝΙΚΗΤΣΚΗ.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΑΙ

ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Κατὰ τὴν μεσημβρινὴν κλιτὺν τοῦ λόφου τῆς Μουνυχίας, ἐκεῖ ἔνθα ὁ κ. Ἀν. Τσόχας ἔσκαψεν εἰς θεμελίωσιν ἑαρινοῦ θεάτρου, ἀνευρέθη ἐν τοῖς χώμασι βᾶθρον κεκολοβωμένον λίθου φαιοῦ, ὕψους 0,64, πλάτους 0,40, πάχους 0,32, φέρον πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν λείψανα μικρὰ τοῦ συνήθους διακόσμου, ὅρου ὀηλ. ἀπλοῦ καὶ κυματίου ὑπὸ τοῦτον. Εὐθὺς μετὰ τοῦτο ὑπάρχει τρίστιχος ἐπιγραφή ἀναθηματικὴ ἥδε :

.. Ρ Ε Υ Σ Φ Ο Ρ Μ . . Η Δ Υ Λ Ο Υ
. Λ Ε Υ Σ Ι Ν Ι Ο Σ Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ω Ι
... Γ Ι Ε Ι Α Α Ν Ε Θ Η Κ Ε

Ἰε]ρεὺς Φορμ[ίω]ν Ἡδύλου
Ἐ]λευσίνιος Ἀσκληπιῷ
καὶ Ὑ]γιείᾳ ἀνέθηκε.

Ἐγγὺς τοῦ χώρου ἔνθα ἀνευρέθη ἡ ἐπιγραφή φαί-

νονται ὑπὸ τὰ χώματα τοῖχοί τινες πρὸς διαφόρους διευθύνσεις κεκαλυμμένοι ὑπὸ τὸ γῶμα, οὓς μόνον ἡ τελεία ἀνασκαφὴ δύναται ν' ἀναδείξῃ καὶ ἀσφαλίσῃ, ἂν ἀνῆκον εἰς ἱερόν τι ἢ ἕτερον οἰκοδόμημα, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐπιγραφή. Ἰσως ἐκεῖ που ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Ἐπὶ τούτοις δὲν κρίνω ἀπὸ σκοποῦ νὰ σημειώσω σχετικῶς πρὸς τὴν θέσιν, ἐν ᾗ εὐρέθη ἡ ἐπιγραφή, ὅτι ὀλίγον πρὸς Β. τοῦ μέρους τούτου ἀνευρέθη πρό τινων ἐτῶν καὶ ὁρόσημον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς :

Η Ο Ρ Ο Σ
Τ Ο Η Ι Ε Ρ Ο

Ὅρος
τοῦ Ἱεροῦ

ὑπερ ἐξεδόθη ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῷ Παρνασσῷ (Τ. στ'. τεύχ. Β'. καὶ Γ'. σ. 248).

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 4 Φεβρουαρίου 1885.

ΙΑΚ. Δ. ΔΡΑΓΑΤΗΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΚ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ.

Ε Τ Η Φ Ι Λ Ο Χ Α Ρ
Ρ Ν Ε Ω Σ Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ
Ι Σ Α Γ Ο Λ Η Ξ Ι Δ Ο Σ
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε
Γ Α
Γ Α Ν Δ Ι Ο Σ Ε Ρ Ο Η Σ Ε

Φιλαρ]έτη Φιλοχάρ]ους
Ἀχα]ρονέως θυγάτηρ . . .
. . . Ἀπόληξ]ις Ἀπολήξι]δος
ἀνέθηκε.

Πα.

Πάνδιος ἐπόησε.

Ἡ ἐκδιδομένη ἐνταῦθα ἐπιγραφή καίπερ μικρὰ καὶ κολοβή, εἶνε ἡμῖν λίαν ἀσπαστὴ καὶ εὐπρόσδεκτος, διότι ἐξ αὐτῆς μανθάνομεν κατὰ πρώτην φορὰν ὄνομα τεχνίτου γνωστοῦ ἡμῖν τέως ἐκ μόνου τοῦ Θεοφράστου. Εὐρέθη νεωστὶ ἐπὶ εὐμεγέθους μαρμαρίνου βᾶθρου, ἐντετειχισμένου ἐν τῷ δυτικῷ τῆς Ἀκροπόλεως τοίχῳ, παρὰ τὴν πύλην